Dům snů

Jak navrhnout domov pro život, rodinu, práci, krásu a štěstí

Radim Kaufmann

2026

Obsah

Tiráž **1**

Koncept knihy **2**

Filozofie knihy **3**

Zásady návrhu Domu snů **4**

Předmluva autora **5**

ČÁST I — Dům začíná člověkem **7**

1 Kapitola 1 — Co dělá dům skutečně ideálním? **9**

1.1 Architektura je nástroj, ne cíl 11

1.2 Nejdřív den, potom půdorys 13

1.3 Dům pro celý život, ne pro jednu jeho chvíli 15

2 Kapitola 2 — Proč jsme zapomněli na atrium? **21**

3 Kapitola 3 — Dům pro třicetiletého a dům pro sedmdesátiletého **30**

4 Kapitola 4 — Proč pohodlí poráží luxus **39**

ČÁST II — Místo a půda **47**

5 Kapitola 5 — Kde by měl dům snů stát? **49**

6 Kapitola 6 — Náčrt domu snů **58**

ČÁST III — Srdce domu **67**

7 Kapitola 7 — Atrium: duše domu **69**

8 Kapitola 8 — Voda: proč každý dobrý dům potřebuje vodu **77**

9 Kapitola 9 — Zahrada: pátá místnost domu **87**
9.1 Zahrada začíná místem 89
9.2 Zahrada, která živí 91
9.3 Zahrada, která přitahuje život 94
9.4 Zahrada, která uklidňuje 96

10 Kapitola 10 — Oheň: nejstarší společník člověka **102**
10.1 Krb v atriu 104
10.2 Proč v pracovně krb nebude 106
10.3 Krb v salonu 108
10.4 Venkovní ohniště 110
10.5 Dřevo, plyn, nebo elektřina? 112
10.6 Spalovací vzduch a větrání 114

ČÁST IV — Konstrukce a materiály **118**

11 Kapitola 11 — Železobetonový skelet: páteř na sto let **120**
11.1 Co je železobetonový skelet 122
11.2 Proč skelet, ne nosné zdi 124
11.3 Geologie před architekturou 126
11.4 Dimenzování Domu snů 128

12 Kapitola 12 — Cihla, kámen, dřevo a sklo: čtyři materiály, jeden dům **134**
12.1 Materiál musí mít úkol 136
12.2 Cihla: výplň skeletu 138
12.3 Kámen: základ a dotek 141
12.4 Dřevo: teplo a proměna 143

13 Kapitola 13 — Fasáda: tvář domu **149**
13.1 Zásada první: fasáda musí stárnout opravovatelně . . 151

13.2 Kompozice fasády Domu snů 153
13.3 Popínavé rostliny jako samostatná konstrukce 155
13.4 Tepelná izolace bez univerzální tloušťky 157

14 Kapitola 14 — Střecha: pátá fasáda 163
14.1 Tvar střechy začíná vodou 165
14.2 Prosklená střecha atria 167
14.3 Materiál střešní krytiny 169
14.4 Zelená střecha 171

15 Kapitola 15 — Okna a světlo: architektura světla 178
15.1 Světlo a orientace 180
15.2 Okna jako architektonický prvek 183
15.3 Trojsklo a tepelná technika oken 186

ČÁST V — Autorovo království 188

16 Kapitola 16 — Pracovna: místo, kde vznikají knihy 190
16.1 Prostor a ticho 192
16.2 Knihovna jako základ pracovny 194
16.3 Pracovní stůl 196
16.4 Počítačová část a technika 198

17 Kapitola 17 — Knihovna: dva tisíce knih pod jednou střechou 201
17.1 Dvoupodlažní prostor 203
17.2 Organizace sbírky 205
17.3 Čtecí kouty 207

18 Kapitola 18 — Cigar Club: umění pomalého večera 210
18.1 Proč samostatná místnost 212
18.2 Vybavení a atmosféra 214
18.3 Ventilace 216

19 Kapitola 19 — Vinotéka: sklep jako filozofie 219
19.1 Umístění a podmínky 221
19.2 Kapacita a organizace 223
19.3 Propojení se salonem 225

ČÁST VI — Ateliér a kreativita **227**

20 Kapitola 20 — Ateliér malířky: severní světlo a svoboda tvoření **229**
20.1 Severní světlo — proč a jak 231
20.2 Prostor pro práci i nepořádek 233
20.3 Sklady a organizace 235
20.4 Vstup do zahrady 237

21 Kapitola 21 — Kreativní studio: místo pro experimenty **240**
21.1 Flexibilita jako klíčová vlastnost 242
21.2 Propojení s ateliérem 244

22 Kapitola 22 — Akvarijní místnost: živý svět pod sklem **248**
22.1 Proč celá místnost, ne jedno akvárium 250
22.2 Technické zázemí 253
22.3 Vzdělávací funkce 256

ČÁST VII — Rodinné zázemí **260**

23 Kapitola 23 — Master Suite: soukromý svět dvou **262**
23.1 Kompozice Master Suite 264
23.2 Soukromí a vztah k domu 267
23.3 Stárnutí v Master Suite 269

24 Kapitola 24 — Dětské pokoje: prostory pro růst **273**
24.1 Zásada: pokoj pro dvacet let, ne pro tři roky 275
24.2 Příroda v dětském pokoji 277
24.3 Soukromí bez izolace 279

25 Kapitola 25 — Hostovské apartmány: druhý domov pro přátele **284**
25.1 Dva apartmány, ne pokoje pro hosty 286
25.2 Soukromí hosta i rodiny 288

ČÁST VIII — Společenský život **292**

26 Kapitola 26 — Kuchyně a jídelna: srdce každodenního

života **294**
26.1 Skutečná kuchyně, ne výstavní 296
26.2 Jídelna jako součást kuchyně 298
26.3 Výhled a propojení se skleníkem 300

27 Kapitola 27 — Skleník: zahrada uvnitř domu **304**
27.1 Co roste ve skleníku 306
27.2 Skleník jako prostor pro pobyt 308
27.3 Klima, voda a konstrukce 310

28 Kapitola 28 — Velký salon a biliárový sál **314**
28.1 Biliárový stůl jako střed místnosti 316
28.2 Sezení a krb 318
28.3 Vinotéka a bar v salonu 320

29 Kapitola 29 — Terasa: čtvrtá místnost pod nebem **325**
29.1 Terasa jako součást půdorysu 327
29.2 Celoroční použitelnost bez falešných slibů 329
29.3 Stín, vítr a déšť 331

30 Kapitola 30 — Venkovní kuchyně a ohniště **339**
30.1 Umístění a vazba na dům 341
30.2 Vybavení venkovní kuchyně 343

ČÁST IX — Soběstačnost **351**

31 Kapitola 31 — Vlastní voda: studna, retence a gravitační rozvod **353**
31.1 Začínáme vodní bilancí 355
31.2 Vrtaná studna jako možnost, ne jistota 357
31.3 Kvalita vody a úprava 359

32 Kapitola 32 — Energie: fotovoltaika a bateriové úložiště **368**
32.1 Nejdřív snižujeme potřebu 370
32.2 Fotovoltaický systém 372
32.3 Bateriové úložiště 374

33 Kapitola 33 — Tepelné čerpadlo a hlubinný vrt 383
33.1 Začínáme tepelnou ztrátou 385
33.2 Jak zemní tepelné čerpadlo pracuje 387
33.3 Hlubinné vrty 389

34 Kapitola 34 — Záložní generátor: dům, který nezhasne 399
34.1 Co při výpadku skutečně potřebujeme 401
34.2 Jak stanovit výkon 403

35 Kapitola 35 — Chytrý dům: technologie ve službě života 413
35.1 Co automatizujeme 415
35.2 Architektura systému: méně závislostí, více vrstev . . 418
35.3 Co neautomatizujeme 421

ČÁST X — Podzemní svět 424

36 Kapitola 36 — Garáž pro čtyři auta: více než parkován 426
36.1 Příjezd, rampa a vrata 428
36.2 Elektrické nabíjení 430
36.3 Větrání, vlhkost a kvalita vzduchu 432

37 Kapitola 37 — Technické centrum: srdce systémů 437
37.1 Prostor se navrhuje kolem servisu 439
37.2 Elektrická část 441

38 Kapitola 38 — Wellness: bazén, sauna, vířivka 447
38.1 Vnitřní bazén 449
38.2 Bezpečný pohyb 452
38.3 Sauna 454

39 Kapitola 39 — Bezpečné útočiště: připravenost bez paranoie 458
39.1 Jaké situace má místnost řešit 460
39.2 Konstrukce a poloha 462
39.3 Vzduch a pobyt 464

Epilog — Dům, ve kterém bych chtěl žít 468

39.4 Jeden obyčejný den 468
39.5 Dům, který připouští změnu 469
39.6 Velikost není cíl 469
39.7 Cena, kterou vidíme celou 470
39.8 Krása, která vychází z používání 470
39.9 Co zůstává mimo výkres 470
39.10 Poslední kontrolní otázky 471
39.11 Dům jako dobrý soused 471
39.12 Ráno o mnoho let později 472
39.13 Dům, který není definitivně hotový 472

Slovníček vybraných pojmů **473**

Vybrané prameny a technické opory **476**

Obrazový a licenční registr **478**

O autorovi **498**

Tiráž

Autor: Radim Kaufmann
První české vydání: 2026
Vydavatel: Radim Kaufmann

© 2026 Radim Kaufmann. Všechna práva vyhrazena.

Tato kniha představuje autorskou koncepci bydlení. Nenahrazuje projektovou dokumentaci, statický výpočet, požárněbezpečnostní řešení, energetický posudek ani konzultaci s autorizovanými odborníky.

Koncept knihy

Tahle kniha není o stavbě domu. Je o stavbě života.

Nevznikla z developerských katalogů ani z architektonických časopisů. Vznikla z jediné otázky: kdybych mohl navrhnout ideální domov od úplného začátku, bez jediného kompromisu, jak by vypadal?

Dům, který na těchto stránkách postavíme, je určen skutečným lidem — muži a ženě někde mezi třiceti a čtyřiceti, rodině, která dvacet let pracovala, vybudovala kariéru, získala důvěru banky a rozhodla se postavit místo, kde chce prožít zbytek života.

Nejde o luxus. Jde o pohodlí. Jde o místo, kde se dají psát knihy a malovat obrazy, pěstovat bylinky a hrát biliár, zapálit si doutník, číst, pozorovat ryby v akváriu, sedět za zimního večera ve skleníku, pozvat přátele na víno, vychovat děti — a jednoho dne důstojně zestárnout.

Dům snů není ten největší dům. Je to dům, který nejlépe slouží životu.

Filozofie knihy

Tohle není stavební příručka. Není to učebnice architektury. Není to katalog luxusních domů.

Kniha zkoumá jinou otázku: jak by se navrhoval ideální dům, kdyby vznikal kolem životů lidí, kteří v něm budou doopravdy bydlet?

Hlavní témata jsou: rodinný život, štěstí, pohodlí, tvořivost, přátelství, stárnutí, nezávislost, krása a odolnost.

Každé architektonické rozhodnutí musí sloužit skutečnému lidskému životu. Pohodlí má vždy přednost před luxusem. Funkce má vždy přednost před vzhledem. Lidé mají vždy přednost před architekturou.

Hlavní postavou není dům. Jsou jí lidé, kteří v něm žijí.

Zásady návrhu Domu snů

1. Dům je navržen kolem lidí, nikoli kolem architektury.
2. Pohodlí má vždy přednost před luxusem.
3. Každá místnost musí mít skutečný účel.
4. V domě nesmí existovat prostor používaný pouze výjimečně.
5. Dům musí fungovat stejně dobře ve 35, 55 i 75 letech.
6. Většina života se musí odehrávat v přízemí.
7. Atrium je srdcem domu.
8. Příroda musí být součástí domu.
9. Voda musí být součástí domu.
10. Oheň musí být součástí domu.
11. Knihy musí být součástí domu.
12. Dům musí podporovat rodinu.
13. Dům musí podporovat přátelství.
14. Dům musí podporovat tvořivost.
15. Dům musí podporovat soukromí.
16. Dům musí být připraven na krize, aniž by připomínal bunkr.
17. Technologie mají sloužit životu, nikoli mu vládnout.
18. Krása musí vycházet z funkce.
19. Dům musí být snadno udržovatelný i v důchodovém věku.
20. Dům musí být schopen sloužit několika generacím.

Předmluva autora

Kdysi dávno přišli Římané na něco, na co jsme za poslední dva tisíce let téměř zapomněli.

Věděli, že dům není stroj na bydlení — i když může být strojů plný. Dům je prostředí pro život. Není to schránka, do které se večer vejdeme a ráno z ní vyjdeme. Je to krajina našich dnů: místo, kde se rodí rána, vedou rozhovory, kde se stárne, miluje a vychovává. A jako každá krajina má svůj střed, kolem kterého se všechno ostatní točí.

My jsme ten střed ztratili. Vyměnili jsme ho za chodby, za obrazovky, za místnosti, které se málokdy používají. Postavili jsme domy dokonale osvětlené a odvětrané — a přitom podivně prázdné uprostřed.

Tahle kniha je pokus ten střed znovu najít. Není to katalog ani příručka. Je to hledání odpovědi na jedinou otázku: jak by vypadal ideální domov pro rodinu, která nechce jen bydlet, ale doopravdy žít — psát, malovat, pěstovat, číst, hostit přátele, vychovávat děti a jednoho dne důstojně zestárnout pod jednou střechou.

Nebude to největší dům. Bude to dům, který nejlépe slouží životu. A jako u Římanů začne tam, kde každý dobrý dům musí začít — ne u zdí, ale u člověka.

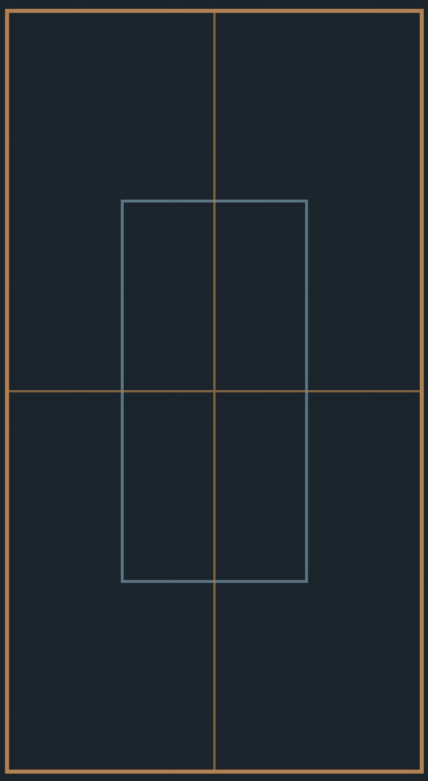
Radim Kaufmann, autor

Obrázek 1: Radim Kaufmann, autor

ČÁST I — Dům začíná člověkem

KAPITOLA 01

Co dělá dům skutečně ideálním?

KAPITOLA 1

Kapitola 1 — Co dělá dům skutečně ideálním?

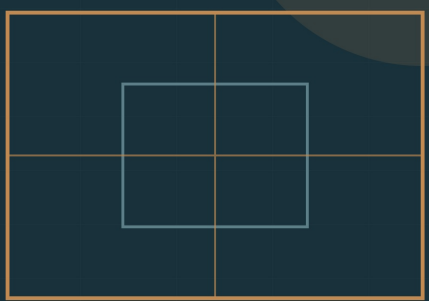
Když se dva lidé rozhodnou postavit dům, skoro vždycky začnou špatnou otázkou. Ptají se, jak bude velký, kolik bude stát, kolik bude mít pokojů a jaký styl má mít jeho fasáda. Všechny tyto otázky jsou důležité, ale přicházejí příliš brzy. Než se začne kreslit první čára, musí zaznít otázka jiná: **jak chceme žít?**

Odpověď nebývá jednoduchá. Nejde o seznam místností, ale o popis dnů. Kde budeme ráno pít kávu? Kdo vstává první a koho nesmí probudit? Kde se budou dělat domácí úkoly, když se zároveň vaří večeře? Potřebujeme při práci naprosté ticho, nebo nám vyhovuje slyšet vzdálený život domu? Kolik lidí skutečně zveme na návštěvu? Co děláme každý den a co jen obdivujeme na fotografiích?

Ideální dům není ten, který splní nejdelší seznam přání. Je to dům, v němž se jednotlivá přání navzájem podporují. Pracovna nesmí být jen krásná; musí v ní být možné soustředěně pracovat. Kuchyně nesmí být jen velká; musí z ní být přirozeně dosažitelný stůl, spíž, bylinky i terasa. Zahrada nesmí být jen reprezentativní; musí být zvládnutelná i ve věku, kdy už člověk nechce každý víkend sekat a stříhat.

KAPITOLA 01 · 01

Architektura je nástroj, ne cíl

Architektura je nástroj, ne cíl

Architektura svádí k tomu, aby se sama stala hlavní postavou. Čistá linie, dramatický převis nebo monumentální schodiště vypadají na obrázku přesvědčivě. Jenže dům se nestaví pro obrázek. Staví se pro tisíce obyčejných rán, večerů, nemocí, oslav, sporů a usmíření. Skutečnou kvalitu domu proto nepoznáme při první návštěvě, ale po letech.

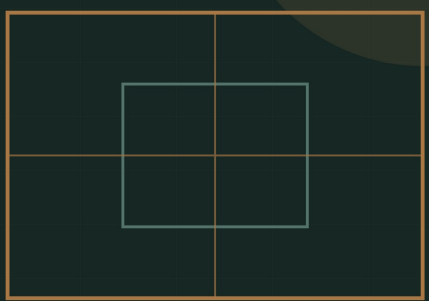
Představme si vstupní halu vysokou přes dvě podlaží. Na vizualizaci působí velkolepě. V každodenním životě ale může znamenat ozvěnu, tepelné ztráty, obtížné čištění oken a prostor, kterým se pouze prochází. Vedle ní může stát mnohem menší zádveří s lavicí, místem na mokré boty, skříní pro kabáty a oknem do zahrady. Na fotografii bude méně působivé. Pro život bude nesrovnatelně lepší.

Architektura je tedy služba. Má usnadnit pohyb, chránit soukromí, přivést světlo tam, kde je potřebujeme, a vytvořit příležitosti k setkání bez toho, aby je vynucovala. Má odstranit každodenní tření. Dobrý návrh poznáme podle toho, že ráno nemusíme přemýšlet, kam odložit tašku, že při vaření vidíme děti v zahradě a že návštěva najde koupelnu, aniž by vstoupila do soukromé části domu.

To neznamená, že krása je druhořadá. Naopak. Krása má vyrůstat z jasného účelu, správných proporcí, poctivých materiálů a přirozeného světla. Dům může být krásný právě proto, že nic nepředstírá. Kámen je kamenem, dřevo dřevem a konstrukce neskrývá nelogická gesta jen proto, aby zaujala.

KAPITOLA 01 · 02

Nejdřív den, potom půdorys

Nejdřív den, potom půdorys

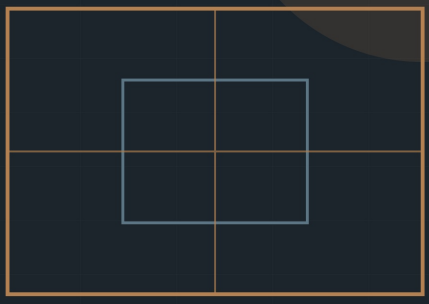
Než vznikne půdorys, je užitečné popsat několik modelových dnů. Pracovní úterý. Deštivou sobotu. Vánoční návštěvu. Týden, kdy je jeden člen rodiny nemocný. Den, kdy přijedou prarodiče. A také obyčejný den o třicet let později.

V pracovním úterý se ukáže, zda se cesty lidí zbytečně nekříží. Jeden odchází brzy, druhý pracuje doma, děti hledají věci do školy. V deštivou sobotu se projeví, jestli má dům kam přijmout mokré oblečení, psa, kočárek nebo zahradní nářadí. Při velké návštěvě se ukáže, zda kuchyně zůstává funkční, zda hosté mohou přirozeně přecházet mezi jídelnou, salonem a terasou a zda soukromá část domu zůstává chráněná.

Tato cvičení jsou cennější než první kresba. Odhalí, že některá přání jsou ve skutečnosti zvyky převzaté z katalogů. Formální jídelnu možná nepotřebujeme, jestliže všechny večeře probíhají u velkého stolu v kuchyni. Samostatný pokoj pro hosty, který je jedenáct měsíců prázdný, může být méně rozumný než apartmán využitelný také jako pracovna nebo prostor pro dospělé dítě.

KAPITOLA 01 · 03

Dům pro celý život, ne pro jednu jeho chvíli

Dům pro celý život, ne pro jednu jeho chvíli

Rodinný dům se často navrhuje podle fotografie mladé rodiny. Jenže život není fotografie. Je to oblouk. Ve třiceti pěti letech člověk schody nevnímá. V pětasedmdesáti se z nich může stát hranice mezi částmi vlastního domova.

Proto musí být hlavní život Domu snů soustředěn v přízemí. Ložnice, koupelna, kuchyně, pracovna, knihovna, atrium, terasa i zahrada mají být dostupné bez jediného schodu. Výtah do podzemního a horního podlaží není extravagantní doplněk; je to dlouhodobá pojistka. Široké dveře, sprcha bez prahu a dostatečný prostor kolem nábytku nestojí při návrhu téměř nic navíc, ale později mohou rozhodnout, zda člověk ve svém domě zůstane.

Stejně důležitá je schopnost domu měnit funkce. Dětský pokoj se jednou stane studentským, později pokojem pro návštěvy nebo pracovnou. Hostovský apartmán může dočasně sloužit rodiči, který potřebuje péči. Technické rozvody mají být přístupné a příčky v některých místech přestavitelné. Dům se nemá každé životní změně bránit; má ji přijmout.

Tři pravidla, podle kterých poznám ideální dům

První pravidlo zní: **každá místnost musí být používána**. Neznamená to, že každá musí být obsazená každý den. Znamená to, že musí mít skutečný a opakovaný účel. Pokud prostor existuje pouze kvůli dojmu, je to špatně investovaná plocha, energie i údržba.

Druhé pravidlo: **každý prostor musí podporovat alespoň jeden ze sedmi cílů — rodinu, přátelství, zdraví, tvořivost, vzdělávání, odpočinek nebo bezpečí**. Atrium podporuje rodinu a odpočinek. Pracovna tvořivost. Zahrada zdraví a vzdělávání. Technické centrum bezpečí. Některé prostory podporují více cílů zároveň, a právě ty bývají nejhodnotnější.

Třetí pravidlo: **dům musí fungovat v pětatřiceti, pětapadesáti i pětasedmdesáti letech**. Toto pravidlo prověřuje nejen schody, ale i údržbu, náklady, zahradu, dostupnost technologií a možnost uzavřít málo používanou část domu.

Praktický závěr: životní zadání domu

Před první schůzkou s architektem by měla rodina vytvořit krátký dokument. Ne seznam stylů, ale životní zadání:

1. Jak vypadá běžný pracovní den každého člena domácnosti.
2. Které činnosti vyžadují ticho a které společnost.
3. Jak často a v jakém počtu přicházejí hosté.
4. Co se má odehrávat venku a co uvnitř.
5. Které prostory musejí fungovat bezbariérově už od začátku.
6. Jaké změny lze očekávat za deset, dvacet a třicet let.
7. Kolik času a peněz chce rodina dlouhodobě věnovat údržbě.

Ideální dům nezačíná plánem, ale poctivostí. Jakmile přesně víme, jak chceme žít, můžeme hledat střed, kolem něhož se tento život uspořádá.

Praktický scénář: jeden dům, tři různé rodiny

Představme si tři rodiny se stejným rozpočtem a stejně velkým pozemkem. První tráví většinu času venku, vaří společně a často zve přátele. Druhá potřebuje dvě tiché pracovny, protože oba dospělí pracují z domova. Třetí pečuje o stárnoucího rodiče a očekává, že se k ní na několik let vrátí dospělé dítě.

Kdyby všechny tři rodiny dostaly stejný katalogový půdorys, nejméně dvě by v něm musely svůj život přizpůsobovat stavbě. První potřebuje velkorysé spojení kuchyně, terasy a zahrady, ale nemusí potřebovat dvě oddělené pracovny. Druhá potřebuje akustické oddělení a dvě plnohodnotná pracovní místa; velká společenská terasa pro ni může být méně důležitá. Třetí potřebuje druhou obytnou jednotku s koupelnou, soukromím a bezbariérovou cestou.

Stejné je to s Domem snů. Jeho program není univerzální recept. Je přesným obrazem jedné rodiny: autora, malířky, dětí, přátel a dlouhodobého života na jednom místě. Proto obsahuje pracovnu, ateliér, knihovnu, akvarijní místnost a společenský salon. Jiná rodina by místo nich mohla potřebovat hudební studio, dílnu nebo ordinaci. Princip zůstává stejný: nejdřív život, potom místnosti.

Rozhodovací otázky před každou místností

Každá místnost by měla obstát v krátkém výslechu. Kdo ji používá? Jak často? V kterou denní dobu? Co do ní člověk přináší a co z ní odnáší? Potřebuje denní světlo, ticho, vodu, odtah, výhled nebo samostatný vstup? Může se její účel v budoucnu změnit?

Například samostatná formální jídelna může vypadat logicky, dokud nezjistíme, že rodina jí každý den u velkého stolu v kuchyni a hosté se stejně shromažďují kolem vaření. Pak je lepší investovat do jediného kvalitního jídelního prostoru, který zvládne běžnou snídani i slavnostní večer. Naopak oddělená pracovna není zbytečná, pokud v ní někdo tráví osm hodin denně a potřebuje zavřít dveře.

Rozhodnutí se nemá řídit pouze četností. Bezpečné útočiště nebo záložní technický systém se mohou používat výjimečně, ale jejich účel je zásadní. Pravidlo o používané místnosti tedy neznamená, že každá musí být denně obsazená. Znamená, že její hodnota musí být přiměřená ploše, ceně a provozním nárokům.

Kompromis mezi přáním a rozpočtem

Bez kompromisu neexistuje žádná stavba, ani Dům snů. Rozhodující je, kde se kompromis odehraje. Šetřit lze na povrchu, který se dá později vyměnit. Mnohem nebezpečnější je šetřit na orientaci domu, konstrukci, izolaci, hydroizolaci, akustice nebo šířce dveří. Tyto vlastnosti se po dokončení mění obtížně a draze.

Rozpočet je proto vhodné dělit do tří vrstev. První tvoří nenahraditelné základy: pozemek, konstrukce, obálka, světlo, bezpečí a provozní logika. Druhou tvoří dlouhodobé vybavení:

okna, technické systémy, kuchyně, koupelny a vestavby. Třetí tvoří věci, které lze doplňovat postupně: část nábytku, dekorace, některé zahradní prvky nebo technologické nadstavby.

Když se rozpočet napne, je poctivější postavit menší kvalitní dům než velký dům s nedokončenou logikou. Plocha je jednou z nejdražších položek nejen při stavbě, ale po celou dobu provozu. Každý metr se vytápí, čistí, opravuje a jednou obnovuje.

Co si z kapitoly odnést

- Ideální dům je konkrétní odpověď na konkrétní způsob života, nikoli univerzální typ.
- Nejdřív se popisují dny, vztahy a budoucí změny; půdorys přichází až potom.
- Krása, která poškozuje používání, není v obytném domě skutečnou kvalitou.
- Každá místnost musí mít obhajitelný účel, správné vazby a možnou budoucí roli.
- Rozpočet se chrání prioritami: nejdřív to, co se později mění nejtěžší.
- Dům se posuzuje v horizontu desetiletí, nikoli podle dne kolaudace.

Poslední kontrola před první čárou

Rodina by měla své životní zadání nechat několik týdnů odležet a potom je znovu přečíst. Každý člen domácnosti si samostatně označí věci, bez nichž si budoucí život neumí představit, věci užitečné a věci pouze lákavé. Rozdíly bývají důležitější než shoda. Jeden člověk může považovat otevřenou kuchyni za srdce domu, druhý za zdroj hluku. Jeden chce být při práci blízko rodině, druhý potřebuje úplnou izolaci.

Úkolem návrhu není tyto rozdíly zamést pod koberec. Má je přeložit do prostoru: kuchyň lze vizuálně propojit a akusticky uzavřít; pracovna může mít dveře do atria i výstup do zahrady; společenský prostor může být otevřený a soukromé křídlo

chráněné. Dobrá architektura často nevítězí jedním názorem, ale umožní vedle sebe dva legitimní způsoby používání.

Je také užitečné rozlišit potřebu od představy jejího řešení. Potřebou je například klid na čtení. Řešením nemusí být samostatný pokoj; může to být chráněný kout v knihovně nebo atriu. Potřebou je hostit přátele. Řešením nemusí být formální salon, ale propojení kuchyně, jídelny a terasy. Když se začne potřebou, lze najít jednodušší a hodnotnější odpověď.

Teprve potom se zadání předá architektovi. Ne jako nepřekročitelný seznam místností, ale jako hierarchie života. Architekt má mít svobodu najít prostorovou formu, nesmí však ztratit důvody, které za zadáním stojí.

Měřítko úspěchu

Po roce bydlení se úspěch nebude měřit počtem publikovaných fotografií, ale tím, zda se skutečný den podobá dni, který rodina popsala před stavbou. Jestli se lidé přirozeně potkávají, práce má klid, zahrada není břemenem a hosté se cítí vítaní, návrh splnil svůj účel. Pokud se některé místnosti zavírají, protože jsou nepohodlné, nebo se život přesouvá do jediného kouta, je to známka špatně určených priorit.

Toto měřítko je skromné a náročné zároveň. Nedá se koupit jedním materiálem. Vzniká soustavou rozhodnutí, která respektují čas, tělo, vztahy a limity rodiny.

Konečná otázka zní prostě: pomůže nám tento dům žít způsobem, který považujeme za důležitý? Pokud ano, architektura splnila svou roli.

Vydavatelský tým

Dům snů

Vedení a spoluautoři

Autor a vydavatel: **Radim Kaufmann**

Šéfredaktor: **Radim Kaufmann**

Spoluautoři: **Claire Whitaker, Spencer Reed, Julian Hartwell, Tessa Monroe, Gavin Rhodes, Naomi Fletcher, Wesley Porter**

Redakce

Vedoucí redakčního provozu: **Erin Caldwell**

Akviziční redaktor: **Camille Foster**

Vedoucí knižní řady: **Audrey Nolan**

Odpovědný redaktor titulu: **Owen Barrett**

Vedoucí rubriky: **Marissa Cole**

Koncepční redaktor: **Nora Callahan**

Stylistický redaktor: **Lydia Shaw**

Jazykový redaktor: **Maya Chen**

Jazykový korektor: **Leah Winters**

Odborné zpracování a výuka

Rešeršér: **Priya Bennett**

Ověřovatel faktů: **Isaac Merritt**

Překladatel: **Daniel Kim**

Zpracovatel rejstříku: **Cora Delaney**

Odborný recenzent: **Elena Sandoval**

Technický redaktor: **Andre Wallace**

Vydavatelský tým

Dům snů

Obrazová podoba

Výtvarný ředitel: **Vera Hollander**

Knižní grafik: **Jasper Vaughn**

Grafik knižních obálek: **Roman Blake**

Obrazový redaktor: **Celeste Rowan**

Ilustrátor: **Hazel Corbin**

Sazba a výroba

Sazeč: **Fiona Ashby**

Vedoucí výroby: **Meredith Sutton**

Specialista na elektronické knihy: **Devin Cho**

Práva, propagace a distribuce

Manažer práv a licencí: **Tara Mendoza**

Kaufmann Creative AI Studio©

Kreativní ředitel studia: **Nolan Pierce**

Výtvarnice návrhů obálek a scén: **Ivy Carver**

Ilustrátorka výukových materiálů: **Lucia Vega**

Specialista na retuš a obrazovou postprodukci: **Felix Archer**

Původní ilustrace a výtvarná koncepce © Kaufmann Creative AI Studio. Autorské údaje a licence převzatých fotografií, reprodukcí a dalších děl zůstávají uvedeny u příslušných děl a v obrazových kreditech této knihy.

Tým vydavatelství

Doplněná tiráž · 17. listopadu 2026